

שיא ריית ביטאון יעקב

יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה ט' | גיליון ת"ט | פרשת ואתחנן תש"פ

"מן הבאר הוא" דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

"ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום" (ד, ד). איתא בילקוט (ילקו"ש רמז תתכ"א) בשעת פטירתו של משה, "נטל שני זרועותיו והניחן על לבו ואמר לישראל ראו אחריתו של בשר ודם" - מה נתכוון משה להורות בזה? ונראה דהנהגה הלב הוא המתבונן בכל דבר, והידיים מבצעות רצון הלב. אך פעמים הלב רוצה והידיים מתרשלות, לכן הניח משה שתי זרועותיו על לבו, להורות כי הידיים - כלי המעשה קשורים ללבו ללא הפסק, ותמיד קיים מחשבתו הטובה בפועל. ואף שמושה זכה למעלה עליונה, על כל אחד ללמוד ממנו, כי הוא היה ילוד אשה, שנתקדש לגמרי מגשמיות, וכדכתיב (דברים ט', י"ח) "ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי". והיינו דאחז"ל (חולין קל"ט): "משה מן התורה מנין, בשגם הוא בשר", רמז שלמרות שהיה בשר ודם, נתעלה לדרגה עליונה. ומזה נלמד מוסר לקדש ולזכך חומריותנו, ואין הדבר תלוי אלא בנו, שההשגה לפי העמל בימי רתיחת הדמים דייקא. וזהו "ואתם הדבקים בד' אלקיכם חיים כולכם היום" - ביום מיתת משה, וכל אדם חפץ בהאי יומא לשוב בתשובה ומואס בהבלי העוה"ז. ולזה אמר שכמו שכל אדם מדבק א"ע ביומו האחרון בהקב"ה וחפץ לעשות את רצונו, כך תהיו כל ימי חייכם! וזהו חיים כולכם היום, שכל החיים תהיו בוחרים בטוב כמו היום הזה שהוא יום המיתה.

כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט ז"ע

יציאת השבת	כניסת שבת	ביתר - ירושלים ת"א - בני ברק לונדון ניו יורק
20:53	19:01	
20:52	19:18	
22:03	20:29	
21:25	19:51	

הזמנים לפי שיטת ר"ת

073-3834583
קול קהילתנו

הרצון והמעשה

והחידולו של חיי התאוות, וכמו ביום ההוא ממש, כך ישקוט את המית רתיחת הדמים הסוערים התאבים אל תשוקות חולפות שאין להם רגע אחד קיים ותמיד, כי האפסיות שלהן בולטת מכל פינה שלהן ואפילו בשעת סיפוקן.

ודוקא לכן רצה הקב"ה להראות לנו את גדלו וטובו של משה רבינו מהימנא שהיו לבו וידי קשורים, והיה מתעלה בעילוי אחר עילוי - להתקרב אל די ברא כולא למעבד ליה רעותא שלים, לעשות רצונו של הקב"ה תמיד כל ימי חייו, כי אין תורתנו הקדושה עוסקת בפטומו מליץ של הסטוריה בעלמא, כי אם כל תיבה ותיבה שלה היא תורה עצמה, הוראה מפורטת לכל איש ישראל להורות דרך החיים, איך יכשיר מעשיו ויצרפם אל תשוקת לבו הטהור - כל ימיו לעולם.

ואתם הדבקים בה' אלקיכם, זכרו זאת ושימו על לב, כי הדבקות שלכם בחיי החיים בו יתברך, אינה דבר חיצוני שאין לו בסיס נכון, אלא זהו טבעכם הקדוש מצד היותכם בני ישראל קדושים, רק אתם צריכים לזכור - חיים כולכם היום, כי מי שחוק ליום האחרון, ביום ההוא, אשר כלו כל הרצונות הנבזים ונשארה אך תשוקת הנשמה הטהורה להכלל ולהדבק ביוצרה וצורה - רק זה זוכה להכין את עצמו בזכרון הקדוש הזה, כל ימיו ושנותיו. אשר לו ואשרי חלקו.

הרצון, משום שתולעת היאוש מכרסמת בפירות כרמי רצונותיו הטובים, כי סוף כל סוף, עד כמה יכול אדם לרצות דברים שאינו יכול להשיג... אף כי הוא ושומע וקורא אודות צדיקי אמת, מעניקי חמה בחכמת קדושתם, טהרתם, צדקותם והתגברותם על יצרם, מניח הוא הנחה שגויה שלכתחילה, כי המה אנשים מסוג אחר, אולי מלאכים עליונים, לא פשוטי אנשים. ונמצא שאין לרצון שכזה שום סיכוי להציץ ציץ ולעשות שקדים - לשקוד ולעמול על עבודת השם.

ולא זה הדרך ולא זה העיר, כי רצון אבינו שבשמים הוא, שנדע היטב, שכל גדולנו וקדושינו, היו בני תמותה כמונו ממש, והיו קשורים בטבעיות בני אדם ואנשים כמונו היום, רק קידשו מלחמה וקרבות עזים כנגד הצד הצורר, לנצח את המלחמה העקובה מדם טוהר בשלום, וזה שעלתה להם, להגיע אל עיר מושב אשר מצאו.

ואיך זוכים לראות את הדבר הה מתקיים בפועל ממש, ולא נשאר רק חרוט בין בתרי הספרים המעוררים והמפייחים רצון ותשוקת-עבודה? על ידי שאדם רואה את חיינו כמעבר בלבד, כמו שאדם זוכה ביום האחרון שלו, ביום ההוא אבדו עשתונותיו, כך הוא זוכה לחיות את חיינו בקדושה ובטהרה כל ימי ההכנה שלו ליום ההוא, כי מרגיש את האפסיות

הכל חפצים ליראה את שמך, אין לך יהודי שאינו נפשו קשורה בשלהבת בגחלת, מעצם טבעו הקדוש והנשגב - לעשות את רצונו של מי שאמר והיה העולם, תמיד לא ינוח ולא ישקוט, ושלהבת אש נשמתו תלהט ותלהב ותבער בלהב עצום ונורא, להיות דבוק בו יתברך בתכלית הדבקות, ולעשות את מה שמוטל עליו לעשות, ולהשלים חפץ נפשו עד לאחת.

אך דרגות דרגות יש ברצון הזה, אם כי נקודה אחת קטנה היא ירושת כל העם הקדוש הזה, מאבותינו הקדושים בני בחוריו יתברך, אך היא כאותו גרעין הטמון בארץ, שאם לא ישקוהו וינכשוהו לא יפרח ולא יצמח, ואף יעלם ויתקטן יותר ויותר... יש רצון עמוק וחזק, אשר ככל שעובר הזמן, מתגדל ומתפאר לנבט ענפי צדק נפלאים, והיה שורשו מניב פירות המעשה הנפלאים, אשר כל רואיו יכירו ויעידו כי זה האיש רוצה לעשות רצונו של קונו וחפץ צורו.

לא כל מי שיש לו רצון - זוכה לראות אותו בא לידי ביטוי בשטח שדה המעשה, משום שרצון לחוד ומעשה לחוד, ומה נואלנו ומה חטאנו באוולתנו אשר שגינו, כי נמצינו יבשים ממעשה ומלאים ברצון עד להתפקע, וזה וזה לא עלתה בידינו.

כי האדם שאינו ממלא רצונו לעשות בעובדות ועשיות דקדושה, אובד אף את המתנה הנפלאה של

דברות קודש

מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ליל שב"ק פרשת ואתחנן - שבת נהמו תשע"ג

שהרי הקב"ה הניח כל הרים וגבעות והשרה שכינתו על הר סיני, הרי שאפילו הר שאינו אלא עפר מ"מ מחמת התנשאותם מאס בהם הקב"ה, ק"ו לאדם ב"ו שאסורה לו ההתנשאות וכל זאת הוא לו כדמיון וכחלום יעוף, וע"כ חובתינו להתנהג בשפלות, ועי"כ נהיה ראויים לקבל את התורה בשלימותה.

שב"ק הדין נקרא 'שבת נחמו', ע"ש ההפטרה של הפרשה המתחלת 'נחמו נחמו עמי', וצ"ל מיהו המנחם ומיהו המתנחם ומהו הדברי נחמה. והנראה לומר עפ"י משל, דכשנפטר לו לאדם ח"ו אחד משבעה קרוביו, מחוייב להתאבל עליו, ואזי כשבאים אנשים לנחמו אינם מנחמים בדרי מוסר ותוכחה, אלא משיחים מגודל האבידה שיחסר לו עתה ומה גדלו מעשי הנפטר ועד היכן עמקו צדקותיו ומה אנו ומה חיינו וכד', ואלו הדברים מביאים להתבונן ולחשוב מחשבות וחשבונות הנפש להשתפר במעשינו ולהיטיב ארחותינו, וזהו החיזוק הגדול ביותר הן למנחם והן למתנחמים, כמו"כ בנידון דידן, שהקב"ה כביכול מגיע לנחם אותנו על שנטל מאתנו פאר מקדשינו ותפארתינו, ומתבוננים אנו באותו הזמן, מה טוב ומה נעים היה בזמן שבית המקדש היה קיים על מכוננו, ובשל מי הסער הגדול הזה, שחרב ע"י מעשינו, כל אלו הדברים מחזקים אותנו שניטיב מעשינו ונשפר דרכינו, ועי"ז יבנה בית מקדשינו ותפארתינו.

אמנם שומה עלינו להבין ולהשכיל, כי הדרך והעצה היחידה, להשמר ולהזהר מלעבור על רצון השי"ת הוא, ע"י לימוד תורתו ית"ש, כדאחז"ל (קידושין ל:): 'בראתי יצה"ר בראתי לו תורה תבלין', שע"י התורה הק' ירחק מאתנו כל תחבולי היצה"ר ומכאוביו, וכשישכיל האדם לידע שזאת התורה לא תהא מוחלפת לנצח נצחים ודבריו חיים וקיימים לעד, לא יבדיל מבין הזמנים לזמנים הרגילים וכולם יהיו שוים לטובה, לדעת את ה' ולעשות רצונו בלבב שלם.

יעזרנו השי"ת, שנוכה לקבל את התורה על כל ברכותיה, מתוך מנוחה ושמחה, כאיש אחד בלב אחד, ועי"ז תקרב גאולתנו ופדות נפשינו ונחזה בקרוב בימינו בבנין בית מקדשינו ותפארתינו, בביאת גואלינו משיח צדקינו, בב"א

בפועל, הכל נעשה מאת ה' לאדם, מרוב רחמיו וחסדיו המרובים, וממילא הצדיקים הק', אשר כל פעולתם אמת וצדק, חוששים לבל יעשה מצוותם בתכלית שלימותם, לכן מעדיפים לבטל מעשיהם כאילו לא עשאו כלום, ולתלות מעשיהם בהקב"ה, ע"י שהקב"ה יצרף מחשבתם למעשה ואז יעלה לרצון לפניו אדון כל, בלי מחשבות פיגול ביניהם, וכך תהיה עבודתם לה' תמה ונקיה, כי הרי אם הקב"ה ימנע לרגע אחד די הצטרכותו, הרי נפשו כעפר תהיה ויהיה בטל במציאות, וכמ"ש באגרת הרמב"ן, 'ולמה יתגאה האדם, אם בעושר ה' מוריש ומעשיר ואם בכבוד הלא לאלוקים הוא, שנא' והעושר והכבוד מלפניך וכו' ואם בחכמה מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח וכו', ע"כ השפל עצמך וגו'.

וענין זה מצינו כאן אצל משה רבינו ע"ה העניו מכל האדם אשר על פני האדמה, כאשר נתחנן להקב"ה, אעברה נא ואראה את הארץ הטובה, לא ביקש אלא שיכניסוהו לארץ ישראל מכוח מתנת חינוך לפנים משורת הדין, ושהקב"ה יצרף מחשבותם לעשיה ואז יהיה הדבר בשלימותו, היינו שמושה רבינו רמו בדבריו להקב"ה, אעברה נא ואראה את הארץ הטובה, אני מבקש ממך לעבור לארץ ישראל לראות את הארץ, אמנם כונתו היתה כדאיתא בחז"ל (סוטה י"ד): 'דרש רב שמלאי מפני מה נתאוה משה רבינו ליכנס לא"י וכי לאכול מפריה הוא צריך או לשובע מטובה הוא צריך אלא כך אמר משה הרבה מצוות נצטוו ישראל ואין מתקיימין אלא בא"י אכנס אני לארץ כדי שיתקיימו כולן על ידי' ע"כ.

ולכא' צ"ב, דאם משה רבינו רצה לקיים את המצוות התלויות בארץ, למה לא מפורש בכתובים שכל רצונו הוא לקיים את המצוות התלויות שם בא"י, ולפי הנ"ל יבואר היטב, דמשה רבינו מרוב ענוותנותו, חשש פן לא יוכל לקיים בפועל את כל מצוות השי"ת כראוי וכנכון, ולכך אמר להקב"ה אעברה נא ואראה, היינו שרוצה אני שתצרף רצוני ומחשבותי למעשה, ואז יהיה הדבר מושלם ביותר, ומהיכן למד זאת משה רבינו, ע"י שראה בקבלת התורה, שהקב"ה נתן את התורה על הר סיני השפל מכל ההרים, כדאיתא בחז"ל (סוטה ה:): 'אמר ר' יוסף לעולם ילמד אדם מדעת קונו,

ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמור וגו' אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן החר הטוב הזה והלבנון". ופירש"י (ד"ה ואתחנן) 'אין חנון בכל מקום אלא לשון מתנת חינוך, אע"פ שיש להם לצדיקים לתלות במעשיהם הטובים, אין מבקשין מאת המקום אלא מתנת חינוך, ע"כ.

ולכאורה דבריו הק' תמוהין ביותר, דהרי ידעינן דגדלות הצדיקים הוא, לבטל מעשיהם הטובים, וככל שהם רואים יותר גדלות הבורא כך מכירים הם ביותר בשפלות עצמם שלא עשו ולא כלום, וכל מעשיהם הטובים מתבטלין כלפי שמיא כעפרא דארעא, וא"כ איך שייך לומר שצדיקים תולין במעשיהם הטובים, ויתרה מכך מצינו בחז"ל (ברכות י:): 'אמר ר' יוחנן משום ר' יוסי בן זמרא כל התולה בזכות אחרים תולין לו בזכות עצמו וכל התולה בזכות עצמו תולין לו בזכות אחרים', הרי דאם האדם תולה במעשיו אזי מעלימין לו מעשיו ומתחשבין רק במעשי אבותיו ותו לא.

והנראה לבאר כל זאת בס"ד, עפ"י דברי חז"ל (קידושין מ:): 'מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה', היינו שבחלק המצוה קיים ב' אופנים לקיימם, א' חלק המעשה בפועל של מקיים המצוה, ב' צירוף המחשבה למעשה הוי ג"כ כאילו עשאו, כדאיתא בחז"ל (ברכות ו:): 'חשב האדם לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאו', והיינו שצדיקים ואנשי מעשה המודקדקים בקלה כבחמורה, מבקשים מרוב ענוותנותם מאת ה', לבל יהא צופה ומביט למעשיהם בפועל, דשמא ימצא פגם כל שהוא במעשיהם מכוח החומר הקרוץ בגופם, אלא שיביט הקב"ה למחשבותם ורצונם לעשות נח"ר לפניו ית"ש, ואז הקב"ה יצרף מחשבותם למעשה זך ונקי, ללא שום פניות ביניהם.

כי כן מצינו בדברי חז"ל (תנחומא אמור ז:), שכל המצוות שהאדם מקיים בעוה"ז, הכל הוא מפני שהקב"ה נתן לו את האמצעים לקיימם, וז"ל: 'ר' תנחומא פתח מי הקדימני ואשלם תחת כל השמים לי הוא וגו' (איוב מ"א), מי קלס לפני עד שלא נתתי בו נשמה, מי מל לפני עד שלא נתתי לו בן זכר, מי עשה לפני ציצית עד שלא נתתי לו טלית, מי עשה מעקה עד שלא נתתי לו גג וכו', הרי שכל המצוות שזוכה האדם לקיימם

הכנה לתפילה וזמן תפילה

מתוך הספר הנפלא "הליכות עולם-שבת קודש"

סעיף א'

באדיבות מכון דבר חיים - מורשת רבוה"ק לבית נדבורנה

"אמרו חז"ל במשנה (ברכות ל:) "אין עומדין להתפלל אלא מתוך כבוד ראשי", וכדפירש"י: "הכנעה", ולהלן (ל"א.): "תנו רבנן וכו' מתוך שמחה של מצוה", שהיא התעוררות הלב, ועוד אמרו במשנה (שם): "חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת ומתפללין כדי שיכוונו לבם לאביהם שבשמים". נחזי מכאן גודל החשיבות של ההכנה לפני התפילה גם בשאר ימות השבוע, ובפרט בשבת קודש, אשר אז הוא רבוי הדעת במוחין גדולין, כמבואר בספה"ק "מאור עינים" פרשת דברים, עיי"ש^[1], ואשר מטעם זה אומרים בשבת "אתה הראת לדעת", כי אז הוא שורש התענוג הרוחני, וכדאיתא בזוה"ק פר' יתרו (פה): "בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלמין" ולעיל מיניה (שם): "כל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליין", בוודאי צריכה אפוא התפילה בשב"ק להיות בהכנה יתירה ובכוונה יתירה, כראוי וכיאות לגדולת קדושת היום.

ובדרך זו אפשר לפרש מאמרם ז"ל (שבת קיג:) "ודבר דבר, שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חול", דהנה איתא בזוה"ק פרשת ויקהל, דאותה קדושה שיש בימות החול בשעת התפילה עצמה, יש בשב"ק לפני התפילה, ובזה יש לבאר שלא יהיה 'דבורך', היינו תפילתך, של שבת, כתפילתך של חול, דבשבת צריכה התפילה להיות בדרגה רבה יותר גבוהה ונעלה, וממילא גם ההכנה לתפילה צריכה להיות בדרגה גבוהה יותר^[2].

א. רבינו היה מעורר הרבה אודות מעלת ההכנה והלימוד קודם התפילה בצפרא דשבתא, ומרגלא בפומיה שזקיננו הסב"ק הרבי ר' מרדכי זי"ע היה מזרז את אנשיו להכנה לתפילה ע"י לימוד התורה"ק באמרו: הלימוד לפני התפילה בימות החול, יש בו טעם של גן עדן התחתון. והלימוד לפני התפילה בשבת, יש בו טעם של גן עדן העליון^[3].

[1] וז"ל: שבשבת הוא רבוי הדעת במוחין גדולים ותענוג גדול, שע"ז אמרו שלא יהא דיבורך של שבת כדיבורך של חול כי בשבת יש עליה לדבור, עכתד"ק.

[2] מתוך מכתב קודש מרבינו זי"ע לרגל נסיעה לשבת התאחדות של כלל בחורי אנ"ש, שב"ק פר' ואתחנן תשנ"ז בראשות ראשי החבורות הגה"ח רבי משה יוסף הלטובסקי שליט"א והגה"ח רבי דוב ויטריאול שליט"א. מובא בס' באר רבותינו ח"ב מכתב לג. ומן הענין לצטט מתוך מכתב קודש של רבינו זי"ע לקראת שבת ויחי תשנ"ח: בהתאסף עם בשב"ק זו פר' ויחי"ל לשבות בו בצוותא חדא, לכבוד יומא דהילולא דהאי צדיק ונשגב כקש"ת אאמור"ר רבינו הקוה"ט צוק"ל זיע"א, הנני להוסיף מילין על מכתבי מאשתקד, ערב יומא דהילולא שנת תשנ"ז, ולבקש בזה, כי רצוי מאוד אשר כל אחד מאנ"ש הי"ו יופיע בשב"ק זו לבית המדרש בשעה 7.45 בבוקר לפני התפילה, ולהשתתף באמירת ספר חמישי שבתהילים במונין, וכן בשיעור משניות אשר יאמר ברבים, לשמו ולזכרו של רבינו הקדוש צדיק יסוד עולם זיע"א. ובוודאי יהיה הדבר לנחת רוח לנשמתו, וימליץ טוב בעדנו ובעד כלל ישראל הזקוקים לישועת ה', והתפילות והבקשות יתקבלו ברחמים וברצון לפני שומע תפילות... (באר רבותינו ח"ב מכתב סד).

[3] וכעין זה מובא בספה"ק בית אהרן (דיבורים מלוקטים בסוף הספר): ללמוד גמרא בחול קודם התפילה הוא בחינת גן עדן התחתון, ובשב"ק אור היום הוא בחי' ג"ע העליון, "איר זאלט לערנין א דף גמרא בעיון בשבת קודם התפילה, וואלט דער נשמת איין אנדער פנים גיהאט" (אילו למדתם דף גמרא בעיון קודם התפילה, היה לנשמת' פנים אחרים). וראה זוה"ק (פר' שלח קע"ד). "זכאה חולקהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא יומא דשבתא משאר יומין". ועי' בדרישה (סי' ת"ל). וראה בן איש חי (פר' שמות): כתבו המקובלים ז"ל, דגדול הפעולה הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. וכן כתב החתם סופר זי"ע (תורת משה האינו דף ע"ג דרשות לוי"ב) ז"ל: "כי רגע אחד של שבת פועל יותר מכל הזמנים, דמהעונג שבת הוה נחלה בלי מצרים", עכ"ל. ועי' יסושה"ע (שער העליון פ"ו). ועי' בס' מגן אברהם (פר' אמור): שהעסק בתורה בשבת יכניס בו חיות וקדושה בכל ימי השבוע שאחריו.

וסיפר רבינו זי"ע: זקיני הסב"ק הרבי ר' מרדכי זי"ע עסק שעות רבות בהכנה לתפילה, לכן נערכה תפילתו בשעה מאוחרת. פעם כשנשאל על כך, נשא את משלו ואמר למה"ד דומה למנגן בכינור אשר שוהה שעה ארוכה בכיוון המיתרים ובצחצוחם טרם יתחיל בנגינתו. אדם נבער מדעת אשר רזי תורת הנגינה אינם מחוורים לו, כאשר יראה את מעשי המנגן יתמה על דבר השהיה הארוכה הלזו, ולא יבין מדוע עדיין לא פותח המנגן בנגינתו. אולם יודעי נגן ישכילו ויבינו כי ככל שתארך ההכנה, יטיב הנגינה ותעלה לרצון לפני השומעים.

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

ניחום אבלים אצל ידידנו העסקן הרה"ח עקיבא אוביץ הי"ו, שישב שבעה על פטירת אמו מרת מרים ע"ה.

להוושע בדבר ישועה ורחמים וכט"ס, בכל הענינים ברו"ג **ביום ראשון פר' ואתחנן**, קיים כ"ק מרון רבינו שליט"א מצוות

ביום חמישי פר' דברים, עלה כ"ק מרון אדמו"ר שליט"א אל הר הזיתים לאוהל הק' של רבוה"ק זי"ע, להעתיר על הכלל ועל הפרט

ביום רביעי פר' דברים, השתתף כ"ק מרון רבינו שליט"א בסיום מסכת ברכות וקנים, שנערך ע"י הר"ר משה אריה בוקצין הי"ו.

מרכז מוסדות נדבורנה ביתר
בנשיאות כ"ק מרון אדמו"ר שליט"א

ברוך דיין האמת

ככאב ובדמעות מעתתמים אנו באבל הכבד בפטירתה של האשה החשובה, גומלת חסדים, מנשית באוהל חברך, שמה הטוב הולך לפנייה במעשיה הטובים, גידלה את צאצאיה לתורה ויראת שמים טהורה.

מרת מרים אוביץ ע"ה

בת הרה"ח יוסף הופמן זי"ל
אשת הרה"ח זאב אוביץ שיבולחט"א

משגרים אנו כוס תנחומים לבעלה החשוב, לבניה הנכבדים ולכל המשפחה הרוממה ולבנה ידידנו החשוב העוסק בצורכי ציבור כאמונה הרה"ח עקיבא שליט"א

ציון נבר הנכה ועיניה הותן בבני יטולת חיות לנצח תא ישבע עד שור ויטבר בנבלינו, ויטרוטם תליון ותמורו לישועתו של ישראל, כדי נוכח לחושת בתשועת שלמים.

רבן וחלמידהון **הנהלת המוסדות**

מזל"א טובא וגדיא יאה

ברוב שמחה והכרת הטוב נשגר ברכת מזל טוב נאמנה קדם הבה"ח

החתן יעקב יצחק בוקצין ניי"ו

לרגל שמחתו - שמחתנו הגדולה בנישואיו בטוטמ"צ עב"ג בת אדמו"ר מסתרי חיים שליט"א

יה"ר שיזכה להקים בית נאמן בישראל על עדני התורה והחסידות בדרכי רבוה"ק, מתוך כט"ס ברוחניות ובגשמיות.

מברכים משה אריה בוקצין
מנהל

בסימן טוב ובחזל טוב

שבח והודיה להש"ת על כל הטוב אשר גמלנו ברחמי ובחסדיו הפרובים הנני להזמין את חברי ידידי ורבי יקרים

לקידושא רבא

לרגל שמחת האופרוף לבני היקר החתן יעקב יצחק ניי"ו

שיהקיים בעזרת הש"ת בשב"ק פרשת ואתחנן בבית מדרש הגדול של כ"ק מרון אדמו"ר שליט"א רח' צדקה 3 גבעה א'

תפילה שחרית בשעה 9:00
הבאגלייטן בשעה 8:30 מבית רח' רודין 4

נא לשמור על הוראות מ. הבריאות הבימ"ד מחולק לקפסולות - אין ללבוש בין הקפסולות

וא"ה בשמחתכם ישמח לבי גם אני
ר"ר נחמא בוקצין

שמחת בית נדבורנה ביתר
דענש

שמחת נישואי בת כ"ק מרון אדמו"ר שליט"א
יום ד' אדר ליי"ח חשוון תשפ"א

"קול רינה וישועה באהלי צדיקים"

לקהל אנ"ש די בכל אתר ואתר הע"י.

בהגיע עת דודים - שמחת הכלולות של בת כ"ק מרון אדמו"ר שליט"א, זכות היא לנו להשתתף ולקחת חבל בשמחת בית אדוננו מורינו ורבינו שליט"א, להגיש כולנו כאחד "דורון דרשה" אל מול פני הקודש, להכתב ולהזכר באגודה אחת בקיוטל הכללי" להעלות לזכרון לטובה ולברכה לישועה ולנחמה בעת מעמד החופה.

הננו להזכיר לכל מי שעדיין לא הצטרף, שבימים הללו ניתן עדיין לפנות להעוסקים במלאכת הק' ולהכתב בקיוטל הכללי.

קהל אנ"ש ידידנו ואוהדינו יזכו להשתתף ב"פדיון נפש" בסך 1800 ש"ח

נא ליצור קשר עם הנציגים:
הר"ר מרדכי משי זהב הי"ו 054-8480233
הר"ר משה זופניק הי"ו 054-8456017

בברכה הוועדה המכינה

ברגשי גיל ושמחה הנני כברך בברכת מזל טוב חמה ולבבית את חברי היקר הבה"ח **יעקב יצחק בוקצין ניי"ו** לרגל נישואיו בטוטמ"ו

יה"ר שיזכה לננות בית נאמן בישראל על אדני התורה והחסידות מתוך כט"ס

המברך בלב שמח קלמן דושינסקי

מעומקא דליבא נשגר בואת ברכת מזל טוב חמה ולבבית לחברינו היקר משב"ק החתן **יעקב יצחק בוקצין ניי"ו** מחשובי בני החבורות לרגל שמחתו הגדולה בנישואיו עב"ג בשטוטמ"צ יה"ר שיזכה לננות בית נאמן בישראל על אדני התורה והחסידות ברוך רבוה"ק מתוך כט"ס.

מברכים ברוב שמחה בני החבורות - ישי"ג

מזל"א טבא וגדיא יאה

מעומקא דליבא נברך בואת את אנשי שלומינו **שהשמחה במעונם**

הרה"ח דוד נחום בוקצין הי"ו לרגל שמחת נישואי הבן

הרה"ח אהרן גנזל הי"ו לרגל שמחת נישואי הבת

הרה"ח ישראל רייזנר הי"ו לרגל שמחת אירוסיו הבן

הרה"ח שמואל מאיר הולנדר הי"ו לרגל שמחת אירוסיו הבת

הר"ר יקיר שמואלי הי"ו לרגל שמחת אירוסיו הבת

יה"ר שיזכו לראות מהם ומכל יצ"ח רוב נחת ותענוג דקדושה

כעתידת קהל עדת הסידי נדבורנה ביתר